

Indie poszukują odpowiednika Pancira

#Obrona powietrzna #Wojska lądowe 12 lipca 2023

Indyjskie wojska lądowe ogłosiły przetarg na dostawę samobieżnego, artyleryjsko-rakietowego systemu obrony powietrznej Air Defence Gun Missile System (ADGM). Ma on służyć do zapewniania osłony przeciwlotniczej jednostkom zmechanizowanym na bliskim dystansie przed lotnictwem, bsl, amunicją krążącą i pociskami manewrującymi.

Zestaw ADGM ma być uzbrojony w armatę automatyczną co najmniej kal. 30 mm i maksymalnie 6 przeciwlotniczych pocisków rakietowych / Zdjęcie: Rosobroneksport

Pojazdy przeciwlotnicze mają być montowane na podwoziu gąsienicowym lub kołowym o trakcji 6x6 lub 8x8. Wymagana jest wysoka mobilność, aby operować w różnym terenie, stąd wymagany stosunek mocy do masy na poziomie 18 KM/t. Nosiciele mają być pojazdami lekko opancerzonymi, chroniącymi załogę przed bronią małokalibrową i odłamkami. Wóz ADGM ma mieć masę 15 t, co może być jednak trudnym warunkiem do spełnienia. Przewiduje się też możliwość transportowania go samolotem C-17.

Pod uwagę są brane dwie konfiguracje systemu. Pierwsza z nich zakłada montaż armat automatycznych i uzbrojenia rakietowego na jednym nosicielu, podobnie jak w rosyjskich zestawach Pancir i Tunguska. Takie pojazdy mają mieć załogę 4-osobową. Druga konfiguracja zakłada działanie ADGM w tandemie, na jednym pojeździe ma być uzbrojenie lufowe, a na drugim rakietowe. Podobna idea przyświecała przed laty polskiemu programowi Loara. W tym przypadku załoga systemu ma liczyć 5 żołnierzy.

Armaty automatyczne ADGM mają mieć kaliber co najmniej 30 mm, jednak jeśli będzie on mniejszy niż 35 mm, oczekuje się, aby były wielolufowe. Przy większych kalibrach wystarczy jedna armata strzelająca amunicją programowalną. Przyjmowany zasięg skuteczny armat ma wynosić 3,5 km, a wysokość rażenia celów to do 2,5 km.

Uzbrojenie raketowe ma mieć z kolei zasięg co najmniej 6,5 km i wysokość rażenia celów 3 km. Na pojeździe ma być maksymalnie 6 pocisków. Indie wymagają, aby były one wyposażone w głowicę bojową z czynnikami rażącymi, w radiowy lub laserowy zapalnik, a także były odporne na zakłócanie.

Wśród wymagań wobec ADGM jest też system kierowania ogniem. Ma się on składać z trójwspółrzędnego radaru z anteną fazowaną do wykrywania i śledzenia celów z modułem identyfikacji swój-obcy. Ma on być odporny na zakłócenia i mieć zasięg ok. 20 km. Radar ma być uzupełniany przez moduł optoelektroniczny z kamerą dzienną i termowizyjną o zasięgu co najmniej 8 km. Integralnym wyposażeniem modułu ma być też dalmierz laserowy.

Oczekuje się, że wozy przeciwlotnicze ADGM będą mieć zdolność do wykrywania i śledzenia celów oraz zwalczania ich za pomocą uzbrojenia lufowego w czasie jazdy. Natomiast rażenie ich za pomocą pocisków raketowych ma być możliwe w czasie krótkich przystanków ([Indie wybrały K30 Biho](#), 2019-05-11).

Powiązane wiadomości

[Indie poszukują odpowiednika Pancira \(2023-07-12\)](#)

[Indie wybrały K30 Biho \(2019-05-11\)](#)

[Hanwha zaoferuje US Army Biho 2? \(2019-01-07\)](#)

[IM-SHORAD od Leonardo \(2018-07-02\)](#)